

SAMEN genieten

“Dat doe ik, dat wil ik proberen. Dat was mijn reactie toen ik ,op Facebook, las over het Buddy-project. “

Marc is sinds enkele weken buddy. Hij vertelt over zijn ervaringen met ons gloednieuwe BUDDY-project.

Hoe verliepen de eerste contacten?

De match-aanvragen kwamen snel. Met twee mensen heb ik een afspraak gemaakt. Telkens was er een vertrouwenspersoon bij het eerste gesprek, wat natuurlijk zeer handig is. Ondertussen zijn dat twee goede vrienden geworden.

Je bent buddy van twee personen. Kan je hier wat meer over vertellen?

Patrick is aan één zijde lam en bijgevolg aan een rolstoel gekluisterd. Hij spreekt ook moeilijk, maar heeft ondertussen wel mijn bewondering kunnen afdwingen. Hij is zeer intelligent en een optimist die nooit klaagt. Ik ben stiekem jaloers op zijn geheugen. Hij kan gewoon alles onthouden. Persoonlijk vind ik het steeds een leuke ervaring wanneer wij samen op pad gaan. Een rolstoel is misschien niet het handigste vervoermiddel maar wij raken er ook wel en ik denk dat ik mag zeggen dat wij er beiden van genieten.

Paul, mijn tweede Buddy of vriend, is dan weer een heel ander type. Hij kan zijn mannetje staan, is sportief maar heeft een licht tot matig mentale handicap. Ook Paul is een blijgezinde optimist, samen gaan we een wandeling maken, een fietstochtje, stad bezoeken, enz...

Je ziet, het zijn twee toffe contacten en zo kom ik ook nog eens op plaatsen die ik lang geleden had willen bezoeken.

Zou je het aanraden aan anderen?

Het buddy project is zo mooi omdat je samen iets onderneemt. Je leert al snel elkaar vertrouwen en begrijpen. Je geniet “samen” van een activiteit die je beiden leuk vindt.

Ik kan mensen die twifelen alleen maar aanraden om het eens te proberen. Gewoon een profiel aanmaken en als je een match hebt, maak dan eens een afspraak. Dat kost niets.

Je steekt er zoveel tijd in als je zelf wil, dat kan je in onderling overleg afspreken. Elke week onderneem ik één activiteit met één van mijn buddy's of... zij ondernemen een activiteit met mij. Het is maar hoe je het bekijkt maar het geeft wel een goed en ontspannend gevoel.

Vleugels weer uitslaan

“Dankzij mijn buddy, ik noem hem liever vriend, kom ik op plaatsen waar ik alleen niet kan komen.”

Patrick heeft zijn ‘match’ gevonden bij Marc. Dit is zijn verhaal.

Wat is de reden dat je een op zoek ging naar een buddy?

Als persoon met een handicap ben ik niet onder één hoedje te vangen. Wat het eerst en meest opvalt is mijn fysieke handicap. Ik stap met een orthese aan het rechterbeen en voor ‘relatief grote’ afstanden heb ik een rolstoel nodig. Die kan ik alleen met mijn linkerhand bedienen, want mijn rechterhand doet het ook niet meer. Daarbovenop heb ik een visuele handicap. En wat ikzelf als lastigste ervaar, is het feit dat ik moeilijk verstaanbaar spreek.

Ik ben nu 55 jaar en als ik terugkijk moet ik vaststellen dat mijn beperkingen mijn actieradius stapje voor stapje hebben teruggeschroefd. Waar ik jaren geleden zelfstandig de deur

uitging om o.a. te gaan werken, zit ik nu aan huis ‘gekleusterd’. Alleen op stap gaan zit er niet meer in, werken is ook definitief verleden tijd, jammer.

Met mijn echtgenote en/of zoon ga ik op bezoek bij familie en vrienden. Een cinema- of restaurantbezoek lukt ons ook wel, maar verder zit ik dagen en uren alleen thuis als zij uit werken gaan.

Hoe heb je het BUDDY-project ervaren?

Sinds ik mij registreerde bij BUDDY, kan ik mijn vleugels weer uitslaan. Ik kreeg al snel een match met een buddy die ook graag wandelingen maakt, zowel in het park, de natuur als in de stad.

Je leerde Marc kennen. Hoe verliep het contact?

Ik had er onmiddellijk een goed gevoel bij. Hij reageerde tijdens de kennismaking niet onwennig op mijn spraakhandicap, wat ik zelden meemaak. Hij laat mij uitspreken en heeft veel geduld als ik iets nog eens moet herhalen. En als hij al eens iets verkeerd begrijpt, kunnen we er samen om lachen.

Wat hebben jullie al samen gedaan?

Op onze eerste uitstap nam hij me mee naar Mechelen, zijn thuisstad. Twee weken later liet hij mij een mooi stukje van mijn eigen stad ontdekken. En laatst kwamen de Vesten van Lier aan de beurt. Het was telkens weer genieten. Hij was niet alleen een prima gids, hij kon ook goed overweg met mijn rolstoel. Ik kijk al uit naar onze volgende uitstappen.

Je lijkt heel dankbaar?

Dankzij mijn buddy, ik noem hem liever vriend, kom ik op plaatsen waar ik alleen niet kan komen. En wat ook heel belangrijk is, ondanks mijn handicap behandelt hij mij als een gelijkwaardige.

Ook het duwen en tillen van mijn rolstoel in en uit de auto, en het zoeken naar toegankelijke plaatsen (in ons landje blijft dat toch wel een uitdaging) neemt hij er gewoon bij.